

MAGYAR HÍRLAP

Senki nem nyert a gyöngyöspatai bírószági ítélettel

„Nagy kérdés, hogy a gyerekek taníttatására, lakhatási körülményeik javítására vagy új járgányra, plazmatévére költik az ölükbe hullott pénzt az érintettek”

Lázin Miklós András
2020. JANUÁR 11.

Szeretem a kihívásokat – mondta Baloghné Bagdányi Ildikó
iskolaigazgató

Fotó: MH/Purger Tamás

„Ugyan, mitől lenne egy olyan ítélet igazságos, amely afféle embereket juttat nem kevés pénzhez, akik valójában döntő részt csak deviáns és visszataszító módon képesek viselkedni?” A kérdést nem mi, hanem egy helyi lakos teszi fel Gyöngyöspatán. Látogatásunk apropója, hogy a bíróság csaknem százmillió forintot ítélt meg néhány roma családnak, mert az ítélet szerint gyermekeiket szegregáltan oktatták a helyi általános iskolában. Alkalmi beszélgetőtársunk szerint a döntés bicskanyitogatóan rossz, s részben ezért is állt elő az a romlott élethelyzet, hogy ennél aljasabb ügybe még soha korábban nem keveredett. Ugyanis ha elárulja nekünk a nevét, ráismernek – ha meg nem, akkor bárki látatlanba ráhúzhatja, hogy hazudik. Pedig – mint mondja – ő itt

született, köztisztelenben áll, s nem kevés munkája fekszik abban, hogy „magyarként még a roma gyerekek körében is viszonylagos szeretetnek és megbecsültségnek” örvend.

Szomorú, de nagy rá az esély, hogy a perben győztes roma családok a saját dugájukba fognak dőlni, a pénz pedig átokként s nem áldásként telepszik majd rá a mindennapjaikra – s ami a legrosszabb, leginkább riasztó, hogy ezt azoknak a világ végéről érkezett jogvédőknek is „atompontosan” tudniuk, látniuk és érezniük kellett, akik most világszerte zajosan ünneplik magukat, elért sikerüket – fűzi hozzá egy másik helyi asszony, aki mintegy véletlenül kapcsolódott be a beszélgetésünkbe. Mint kifejti, kell egyfajta tanult józanság ahhoz, hogy az ember képes legyen a pénzzel megfelelően bánni. „Ennek módját és trükkjeit nekem a szüleim vésték az agyamba kiskoromban – s ezért van az, hogy nálunk a családban még a tényleg rendkívül înséges kilencvenes években is akadt mit enni hó végén” – fogalmaz. Ha egy gyerek úgy cseperedik naggyá, hogy azt látja, a befolyt forrásokat iziben felélik, nem nagyon fog maga sem törődni a jövővel felnőttként. „Ennek az egyszerű tételnek a fel- és beismeréséhez egyetemet sem kell végezni, pusztán nyitott szemmel járni-kelni, és nem hazudni magunknak, másoknak” – húzza alá. Majd mintegy elköszönésképpen hozzáteszi, bár újabban kétségtelenül akadnak üdítő vagy biztató kivételek a településen, de ez a tervezést igénylő megközelítési mód a helyi roma szülők jelentős részére továbbra sem jellemző általánosan.

Az állítás sajnós nem légből kapott. Ugyan névvel a helyi boltban sem vállalta senki a nyilatkozatot, de annyit azért sikerült megtudni, ha megjön a fizetés vagy a segély, pár napra jelentősen megugrik a forgalom. Indokolatlanul beletesznek mindent a kosárba, ami az útjukba akad, nagyjából úgy, „mintha nem lenne holnap” –

hangoztatta az egyik vásárló. Aztán a hó második felétől jön az uzsorakölcsön, amit a legalapvetőbb élelmi cikkekre költenek. S komoly kérdés az is, a gyerekek taníttatására, a lakhatási körülmények javítására vagy ne adj' Isten új járgányra, plazmatévére költik az ölükbe hullott vagyont az érintettek.

A képviselők szabálykövető módon tudomásul vették a Kúria döntését, s egyben megtették a szükséges lépéseket is – az, hogy egyetértünk-e vele vagy sem, teljességgel irreleváns az ügy szempontjából – mondta lapunknak telefonon Hevér Lászlóné polgármester. A legutóbbi önkormányzati választásokon a Fidesz színeiben induló és sikert arató polgármester egyben leszögezte azt is, ő most egy jó darabig nem szívesen nyilatkozna e kérdésről. Amikor arról faggattuk, hogy a büntetési tétel és Gyöngyöspata költségvetése között akad „némi” eltérés, azt felelte, ezért is kértek segítséget a térség fideszes országgyűlési képviselőjétől, Horváth Lászlótól.

Ha már a pénznél és a megítélt csaknem százmillió forintos büntetési tételnél tartunk, érdemes egy pillanatra visszaidézni, mit mondott az országgyűlési képviselő a roma családoknak juttatott forintok kapcsán. Mint fogalmazott, sokan a kártérítés érkezésének reményében gyorsították fel, amit immár ideje lenne visszafizetni. Horváth László azt nem fejtette ki bővebben, mit ért ez alatt, de helyben azért hamar világossá válik, hogy valószínűleg nem bankhitelekéről van szó.

Szeretem a kihívásokat, ezért vállaltam el ezt az állást – foglalja össze tömören a lényegét Baloghné Bagdány Ildikó, a helyi általános iskola megbízott igazgatója. Az egygyermekes asszonyt a tankerületi igazgató, Horváth Márta hívta fel a lehetőséggel. Mire megérkezett, a kilenc pedagógusból három felmondott. Azonnal be

kellett tölteni az álláshelyeket, s ebben a tankerület szintén sokat segített. Akárcsak abban, hogy Baranyi Richárdnét fel lehessen venni pedellusnak – sorolja az eredményeket Baloghné Bagdány Ildikó. A pedellus asszony egyébként maga is roma, a gyerekek tisztelik és hallgatnak rá, továbbá felmérhetetlen segítséget nyújt a szülőkkel való kapcsolattartásban is.

Mint a megbízott igazgató kifejti, ő a régmúltról nem tud és nem is akar nyilatkozni, helyette pozitívan és tettvággyal tekint a jövőbe. Az ide járó hetvenhét gyermeknek – akik közül jelenleg mindössze öt nem roma – például délutáni foglalkozásokat indítottak és továbbiakat terveznek, hogy mentül több időt töltsenek rendezett körülmények között. Így indult már rapszakkör és hip-hop tánc, Kuzma Márta magyartanár vezetésével pedig drámaszakkör. A minőségi oktatás otthona a csaknem kétszázmillió forintból felújított, fénykorában csaknem kétszáz fiatalnak otthont adó iskola, melynek nemcsak tornacsarnoka, hanem feszített víztükrű medencéje is van. Felvették a Léderer Tamás vezette helyi tanodával a kapcsolatot, ahová párhuzamosan a diákok durván harminc százaléka jár.

A hejőkeresztúri általános iskola tanulóinak nyolcvan százaléka roma, s az ott folyó tehetséggondozó munka példaértékű, ezért is járt Gyöngyöspatán a közelmúltban tőlük tizenöt tanuló – mondja Baloghné Bagdány Ildikó, aki azt is elárulja, az ottaniak a táblajátékokban – mint például a klasszikus malom – erősek, s ezt szeretnék itt is adaptálni. Beszél még arról is, hogy a diákok érzékenyítése mellett a szülőkkel való foglalkozásra is jobban szeretnének fókuszálni, ezért rendhagyó osztályfőnöki órákat szerveznek számukra. Végül még kifejti, az elmúlt tanévet tekintve, az iskolának nem volt testnevelés szakos tanára, melyet november 4.-ével sikerült pótolni, így az órákat ettől fogva testnevelés szakos pedagógus látja el, valamint lehetőséget tudnak biztosítani a

délutáni sportköri foglalkozásokra is. A Gyöngyöspatai Bokréta Óvoda és Bölcsődével való együttműködés kialakítása kulcsfontosságú a tanintézmény számára, ennek első lépéseként az iskolai eseményekre – családi nap, karácsonyi ünnepség – meghívták az óvodásokat és szüleiket – teszi hozzá.

Amikor az igazgató asszonyt ideiglenesen kinevezték, sorra bejelentkezett a roma családoknál azért, hogy elbeszélgesse a szülőkkel – erről már az egyik önkormányzati képviselő tájékoztat bennünket telefonon. Amikor arra kérjük, vállalja névvel is azt, amit mond, kifejti, ez egy oly mélyen és károsan átpolitizált ügy, hogy szerinte semmiképpen nem lenne szerencsés, ha be tudnák azonosítani. Ugyanakkor hangsúlyozta, az igazgató asszony bámulatosan ügyesen és körültekintően járt el, mert akkor látogatott a cigánysorra, amikor a romák még meg tudták vendégelni akár egy kávéval, üdítővel. Hiába, no, ilyen apróságokon is rengeteg múlik – mondja, majd a folytatás esélyét elvágva leteszi a telefont.

A lakosok többsége hiteltelenné válik, hiszen nem vállalhatják névvel a véleményüket. Távolról, a magukat emberbarátnak címkéző alakok miatt pedig alapvető igazságokat képtelenség kimondani, mert aki ezt mégis megteszi, arra villanásszerűen ráhúzzák a rasszizmus – és mint esetünkben – a szegregáció vádját – foglalja össze a lényegét egy helyi fiatal roma. Aztán lemondóan hozzáfűzi, az igazság kimondása híján viszont minden csak mismásolás-kenegetés, s így nem is lehet megoldást lelteni semmire, a félmegoldások okán a vesztes végső soron pedig pont az a cigányság marad, akiért – elvileg – felléptek az úgynevezett jogvédők.